

מגישות: כיתה ו'

נקודה אהרסה

לכיתות ה'-ח'

פרשת מצורע

בפרשת השבוע מסופר לנו על הצרעת. מי המצורע, מה הוא עושה, וכיצד ניתן להיטהר מין הצרעת, וכו'. נתחיל את השיחה שלנו עם סיפור.

מי שאינך יודע, מין איך לראות?

מלך פרס חלה במחלה קשה. הרופאים כבר נואשו מלרפא אותו, עד שאחד מהם אמר: "אני יודע!!! התרופה היחידה היא - שהמלך ישתה בכל חלב לביאה!". המלך שמע זאת, ואמר: "חלב לביאה? מהיכן אשיג חלב לביאה!" וכבר יצא כרוז ברחבי העיר, 'מי שיביא למלך חלב לביאה יזכה בשכר נאה'. הגיע איש אחד, ואמר למלך: אני יכול להביא לך חלב לביאה, אבל אני צריך לשם כך עשר עיזים. הסכים המלך, והאיש, מצוייד בעשר עיזים, יצא לדרכו. הוא הגיע למקום בו היו האריות, וראה לביאה מיינקת את גוריה. האיש זרק עז אחת ללביאה, וזו אכלה אותה. ביום השני התקרבה האיש עוד, וזרק עוד עז. כך היה בכל הימים. עד שביום

העשירי היה האיש קרוב מאוד ללביאה. הלביאה
כבר לא נבהלה ממנו. הוא ניגש אליה, וחלב ממנה
חלב. הוא חזר אל העיר. בלילה, רבו כל האיברים.
"אם לא אני" אמרה היד, "לא היה מי שיחלוב את
החלב!". "שטויות!!! טענו העיניים "אם לא אנחנו,
לא היה מי שיראה את הלביאה בכלל!!!". כך
התווכחו להם האיברים. עד שאמרה הלשון: "כולכם
טועות! רק אני החשובה באמת!!! צחקו עליה
האיברים, אבל הלשון הבטיחה להם שמחר יווכחו
בצדקתה. יום למחרת מגיע האיש למלך. "הנה לך,
המלך, הבאתי לך חלב כלבה". "חלב כלבה???" זעם
המלך. "אני מחכה עשרה ימים ואתה מביא לי חלב
כלבה? הוציאוהו להורג!!! כעס. כל האיברים פחדו.
"מה עשית???" אמרו ללשון הקטנה. וזו אמרה להם:
"עכשיו תראו איך אציל את כולכם!!!" ומיד אמר
האיש למלך: "סלח לי המלך, אבל יש כאלה
הקוראים ללביאה - כלבה. זהו חלב לביאה".

חיים ומוות ביד הלשון.

הלשון שלנו יכולה לעשות הרבה. גם מה שלא חשבנו
בחיים.. כשאנחנו מדברים - הדיבור שלנו משפיע.
כשאנחנו מדברים על מישהו לשון הרע, כולם

מתרחקים ממנו, והוא נהיה עצוב ובודד. לכן
המצורע מתבודד שבוע ימים מחוץ למחנה, כדי
להרגיש את ההרגשה שהוא גרם לשני.
לסיום, נספר עוד סיפור קצר שממחיש לנו עד כמה
הלשון חשובה:

שליון של ענין - טוד אן ריט?

לרבן גמליאל היה עבד לא יהודי, ושמו - טבי. יום
אחד ניגש רבן גמליאל לטבי ואמר לו: "לך וקנה לי
בשוק דבר טוב" הלך טבי לשוק, וקנה חלק בשר טוב
של לשון עגל. שמח רבן גמליאל, ואז אמר לו: "עכשיו
לך וקנה בשוק דבר לא טוב". הלך טבי לשוק,
מבולבל. 'למה התכוון רבן גמליאל???' תהה. ואז
התפשט חיוך על פניו, 'אהה!!' והלך לקנות שוב -
לשון עגל. הוא הביא את זה לאדונו, התוהה, והסביר:
"הלשון יכולה להיות טובה, ויכולה להיות גם טובה!!!"
ורבן גמליאל הסביר זאת גם לתלמידיו. אפשר
להשתמש בלשון שלנו לדברים טובים, וגם לרעים,
אנחנו רק צריכים לבחור!!
אז... לסיכום; בואי נזכור!!! לבחור תמיד לדבר רק
דברים טובים ונעימים. ו...גוט שבת!!!